

[Albrechtsen]

Jeg vil også lige komme med en bemærkning om det forhold, der ligger i, at de amerikanske styrker i en sådan situation, hvor de befinder sig i landet, det være sig med status som øvelsesstyrker eller med status som forstærkningsstyrker, i hvert fald i det øjeblik der foreligger en krisesituation, vil operere efter den amerikanske doktrin FM 100-5 operations. Det er der formentlig ingen der vil benægte; i hvert fald anser den amerikanske hær selv denne doktrin som gældende for sine styrker overalt i verden og altså også i Europa, også i en dansk situation. Det er en doktrin, der er uden mening, hvis styrkerne ikke besidder atomvåben. Den bygger netop på en integreret anvendelse af atomvåben og konventionelle styrker. Denne doktrin vil amerikanske officerer naturligvis følge. Jeg kan ikke se, hvilket argument der skulle kunne stilles op imod den påstand, at de naturligvis vil følge deres egen doktrin. De vil ikke følge nogen som helst anden doktrin, og det tror jeg næppe heller nogen vil hævde. Hvorfor skulle de følge en anden doktrin, når de har deres egen? De har selv klart i den tilkendegivet, at de anser den for at være i overensstemmelse med NATOs doktrin. Det er den forhåbentlig godt nok ikke, men det mener amerikanerne altså at den er.

Konklusionen må være, at for det første er procedurerne på det formelle plan ikke i orden, for det andet er situationen den, at de amerikanske styrker under alle omstændigheder vil medbringe deres atomvåben og under alle omstændigheder operere under deres egne doktriner, der kan indebære en meget tidlig anvendelse af disse atomvåben, uanset – beklageligvis, må man sige – hvad folketinget måtte mene om den ting.

Kofod-Svendsen (KrF):

Som det fremgår af udenrigsministerens redegørelse, er der ikke sket nogen egentlig udvikling på de områder, vi drøfter her, og der er heller intet i den sikkerhedspolitiske situation, som efter vor bedømmelse motiverer ændringer eller justeringer på disse områder. Vi lægger afgørende vægt på, at NATO-området europæiske del geografisk og sikkerhedspolitisk udgør en enhed. Det betyder bl.a., at de enkelte NATO-lande må udvise den største tilbageholdenhed med nationale initiativer på det forsvars- og sikkerhedspoli-

tiske område, som ikke er nøje gennemdrøftet med de allierede. Uden denne solidaritet vil NATO-samarbejdet falde fra hinanden, og NATOs troværdighed som konfliktforebyggende forsvarsorganisation vil lide skade. En konsekvens af denne solidaritet er også, at vi i Danmark ikke tager ensidige skridt, som helt klart vil skade vore allieredes sikkerhedspolitiske interesser.

Vi er således fortsat af den opfattelse, at Danmarks atomvåbenpolitik, som udenrigsministeren her i dag har resumeret, er et betydningsfuldt element i såvel afspændingsbestrebelseerne i det nordiske område som i NATOs integrerede atomvåbenpolitik. Derfor er det også vigtigt, at vi ikke ensidigt ændrer på disse grundlæggende elementer i vor forsvars- og sikkerhedspolitik; en sådan ændring vil – som det fremgår af udenrigsministerens redegørelse – få helt uoverskuelige konsekvenser for vore forstærkningsaftaler og dermed for hele grundlaget for vor sikkerhedspolitik.

Maisted (FD):

Jeg har med interesse lyttet til hr. Gert Petersens og hr. Lasse Budtz' indlæg. Stort set berører denne forespørgsel fra SF og VS jo det samme, som jeg har stillet forespørgsel om under F 4, nemlig kommandoforholdene. Jeg forstod på hr. Lasse Budtz, at den aftale, man har indgået om forsvarsforliget, bygger på Atlantpagten, at det militære forsvar indgår i enhedskommandoen sammen med de medlemslande, der stiller forstærkninger til rådighed for forsvaret af Danmark, at dette tillægges særlig vægt, og at dette forlig bygger på aftaler om NATOs strategi om fleksibel imødegåelse og fremskudt forsvar som vedtaget i 1967 og på Saceurs forstærkningsplan for Europa.

På denne baggrund er jeg helt enig med hr. Gert Petersen i, at det er noget sniksnak at begynde at sige, at disse styrker ikke vil medtage atomvåben, i det øjeblik man anmoder om forstærkning, hvor Saceur har kommandoen. Jeg forstår ærlig talt ikke logikken i socialdemokratiets holdning, for de har altså indgået et forlig, hvoraf det helt klart og tydeligt fremgår, at de overhovedet ikke er i stand til at modsætte sig en fremføring af atomvåben med disse forstærkninger.